

De blauwen Kiel.

Stemme : *'T en souviens tu.*

Wanneer de klok mij 's morgens komt ontwekken,
Dan spring ik uit mijn legerstêe met spoed,
Ik kleed mij aan om 't lichaam te bedekken,
Ik neem mijn kiel dat gaat mij toch zoo goed ;
Steeds wel gezind, begeef ik mij aan 't werken,
Ik ben altijd verheugd en wel gemoed,
In 't rijkste kleed en vind ik geen behagen,
Mijn blauwen kiel, dat staat den werkman goed.

Als werkmanskind, wierd ik op aard geboren,
Mijn zweet alleen, verschaft mij veel geluk,
Geen rijke pracht kan immer mij bekoren,
Mijn blauwen kiel verdrijft al mijnen druk ;
Mijn hart is niet verlekkerd op kasteelen,
't Is mij gelijk, al wat den rijken doet,
Mijn werk alleen, kan steeds mijn harte streelen.
Mijn blauwen kiel, dat staat den werkman goed.

De week is uit, ik heb mijn loon ontvangen,
Ik loop naar huis, mijn vrouwtje wacht op mij,
Zij drukt een kus, mij zachtjes op de wangen,
Geen mensch op aard heeft meer geluk dan wij.
Dan mag ik ook, een smaaklijk pintje drinken,
Ik kleed mij aan met besten jas en hoed,
Maar 's anderdaags herneem ik, vol van vreugde,
Mijn blauwen kiel, dat staat den werkman goed.

Een werkmanszoon is in het lot gevallen,
Ziet, hij vertrekt, zijn pakje in de hand,
Hij wordt soldaat, hij wilt zich goed gedragen,
Van korporaal wordt hij welhaast sergeant,

Als officier ziet men hem wederkeeren,
Het is al lof en eer wat men hem doet.
Vóór hij vertrok, droeg hij nooit ander kleeren,
Dan zijnen kiel, dat staat den werkman goed.

De blauwen kiel bestaat reeds lange jaren,
Hij is 't sieraad van gansch het werkgeslacht,
Men ziet hem ook van kunstenaaren dragen,
De kiel verbergt veeltijds een scherp gedacht.
Rubens, Van Dyck, en dergelijke mannen,
Als kunstenaars bekend van Belgenbloed,
Welk was hun kleed om meesterstuk te maken ?
't Was eenen kiel ! dat staat den werkman goed.